денїата не са бабатъ повече ѿ едно брѣме, а подтеченїето земa точкѫ.

Точката са тѹрга подъ подтеченїето и са ѿносѧ на вторѫтѫ мѹ сричкѫ. Точката има едно брѣме, тъй щото при кожто сричкѫ стои, таѧ сричка ще има двѣ брѣмена, за сричкѫтѫ и за точкѫтѫ. Ако са точкытѣ повече, то и брѣмената ще бѫдѫтъ повече.

Ако бы една или нѣколко точкы да стоѧтъ въ ѿ знаковетѣ тъй: ⸱, ⸱⸱, тогава са оумѫчаватъ толкова времена, колкото сѫ точкы-тѣ.

Когато искаме да оупотрѣбимъ едно брѣме за двѣ сричкы, тогава тѹргаме надъ вторѫтѫ сричкѫ скоренїе: ; ; . Ако ли искаме да земемъ три сричкы за едно брѣме, тогава тѹргаме двѣ скоренїѧ: ; тритѣ скоренїѧ показватъ, че трѣба да земемъ 4 сричкы заведнажь, сир. за едно брѣме.

Забабенїето са тѹрга тогава, когато трѣба да земемъ единѫ сричкѫ за половинъ брѣме, а на сричкѫтѫ подырь неѭ да оупотрѣбимъ едно и половинъ брѣме. Напримѣръ:

.

Когато нѣкой знакъ има и скоренїе и точкѫ, първо работи скоренїето, сетнѣ точката.